11.6. Kohanime õigekirjutus

Kohanimi dokumenteeritakse eesti-ladina tähestikus.

- **Eesti tähestik on järgmine:**
  - a b d e f g h i j k l m n o p r s š z ž t u v õ ä ö ü
    - neist *f, š, z, ž* on kasutusel üksnes võõrsõnades;
    - *b, d, g* sõna alguses esinevad üksnes võõrsõnades;
  - võõrtähed: c q w x y (esinevad üksnes võõrkeelsetes nimedes)
    - NB! eestikeelne omasõna (puss), võõrsõna (buss), võõrkeelne tsitaatsõna (*show*).

Eesti-ladina tähestik = eesti tähed + võõrtähed + kõik ladinatähelistes keeltes kasutatavad tähed (sh näiteks č, å, é).

Mitteladina tähestikus antakse kohanime kirjakuju edasi nimede transkribeerimist ja translitereerimist reeglistava ametliku tähetabeli järgi. Kohanimede transkribeerimist ja translitereerimist reeglistava tähetabeli vene tähestikus on kehtestanud haridus- ja teadusminister 20. novembri 2008. a **määrusega** nr 64. Kui kohanimi transkribeeritakse sellise keele tähestikku, mille kohta tähetabelit ei ole, kinnitatakse nimekuju nimeteadusliku usaldusasutuse ekspertiisi alusel.
Kohanime kirjapilt peab vastama eesti õigekirjareeglitele ning võib kajastada kohapealset murdepärast häälduskuju.
Võõrkeelse kohanime kirjapilt peab vastama asjaomase keele õigekirjareeglitele. Mitteladina tähestikust lähtumise korral peab võõrkeelse kohanime kirjapilt olema kooskõlas ametliku tähetabeliga.

Sama kohanime määramisel erinevatele nimeobjektidele peab nimetuumade kirjapilt olema ühesugune. See nõue tugineb **kohanimeseaduse** § 10 lõikele 5: *Sama kohanime määramisel erinevatele nimeobjektidele peab nimetuumade kirjapilt olema ühesugune*. Kui on vaja nimesid eristada, võib lisada hargtäiendi või tekitada liitsõna. Näiteks kui ühes külas on maaüksused nimega *Muro* ja Muru ja need nimed on sama päritolu, tuleb ka kirjapilt ühltustada (vt lisaks peatükki **"11.11. Kas on vaja ühtlustada murdelist ja kirjakeelset nime?**").

Viimati uuendatud 02.01.2023